

delse paa over 2 Mill. Kr.; det var derfor ogsaa i bestemt Strid med Lovens Bud.

Foruden dette Projekt vil jeg nævne et andet, som er kommet stærkt frem i Diskussionen, nemlig det, som skyldes de Herrer Arkitekter Brummer og Mørck-Hansen. Det var jo et af dem, der bleve præmierede af Kommissionen; det fik 2den Præmie og var altsaa sikkert et i og for sig fortjenstfuldt Arbejde, ligesom det ogsaa vidner om megen Flid og Interesse for Opgaven. Og om dette Projekt kan man jo ikke sige, saaledes som om det, jeg nys nævned, at det strider imod Lovens Krav om, at det ny Slot skal opføres paa det gamle Slots Grund. Thi der ligger det efter Tegningerne, og den Omstændighed, at det er adskilt fra Kongens Repræsentationslokaler, er ikke i Strid med Loven, som netop forudsætter, at de to Ting *kunne* adskilles. Men paa et andet Punkt er det derimod afgjort i Strid med Lovens Bud, idet ogsaa dette Projekt — det findes opført under Nr. 12 her i Bemærkningerne — vilde have kostet langt mere end forudsat; i Stedet for 5,250,000 Kr. vilde de to Bygninger for Kongen og Rigsdagen tilsammen have kostet 7,602,228 Kr., altsaa over $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mere, og saa var endda Højesteret ikke med; dertil havde dette Projekt den Gang en særskilt Bygning. Men medens man fra Kommissionens Side havde forudsat, at dertil maatte bruges 250,000 Kr., saa vilde det i Følge den her opgjorte Beregning have kostet 1,128,300 Kr.; altsaa Udgiften til de tre Institutioner vilde tilsammen være kommen op paa næsten 9 Mill. Kr. i Stedet for $5\frac{1}{2}$ Million. Allerede af den Grund maa jo dette Projekt, saa længe man holder sig til den givne Lov, som *jeg* holder mig til, lægges til Side. Men dertil kommer ganske vist endnu, at det ikke har gennemgaaet den Bearbejdelse, den Sigtning, som Loven forudsætter. Thi Loven forudsætter ikke blot, at det Projekt, der endelig forelægges Rigsdagen, skal være bedømt og præmieret af Kommissionen, men ogsaa, at det skal have været Genstand enten for en ny Konkurrence og Bedømmelse eller for den nærmere Bearbejdelse efter Opfordring af Ministeren for offentlige Arbejder, som omtales i § 3. Ingen af Delene har dette Projekt været Genstand for i Henhold til de Herrer Kommissionsarkitekters Indstilling og Raad til mig.

Ja, hermed mener jeg at have gjort tilstrækkelig Rede for, hvorledes jeg er kommen til det Forslag, som her foreligger, og mener ogsaa tilstrækkelig at

have begrundet dets Indhold. Jeg tilføjer mig hermed at anbefale det til det høje Tings velvillige og, maa jeg tilføje, hurtige Behandling. Jeg vil i saa Henseende gerne bede ærede Medlemmer have Opmærksomheden henvendt paa, hvor heldigt det vil være — hvis man da fremdeles, som for 2 Aar siden, ønsker at faa genopført Christiansborg Slot saa hurtigt som muligt — at den endelige Beslutning om Projektet bliver tagen i denne Samling inden vi staa over for ny Valg til Folketinget og i det mindste til det halve af Landstinget. Vi have i Aarens Løb tilstrækkelig set, hvilket Stof der ligger i denne Sag til Splittelse, til intet at faa ud deraf. Nu er, under Henvisning til Lovgivningsmagts Beslutning for to Aar siden, Tiden kommen til at samle sig sammen og faa et Resultat frem, saaledes at vi ikke atter i en uoverskuelig Aarrække skulle have Ruinen liggende i Stedet for det Slot, som vi nu kunne faa.

Anders Nielsen: Naar vi se hen til, at der siden den ulykkelige Ildsvaade hin 3. Oktober 1884, hvorved Christiansborg blev lagt i Aske, er fremsat ikke mindre end 5 Lovforslag for at naa frem til Christiansborgs Genopførelse, og at der ved Siden deraf 5 Gange er fremsat Forslag om Bevillinger i det samme Øjemed for at forberede Løsningen af den Opgave, der saaledes har foreligget for Lovgivningen, se vi heri Beviset for Opgavens Vanskelighed. Jeg ser ikke bort fra og glemmer ikke, at den Tid, jeg her minder om, falder sammen med den Tid, da Provisoriet herskede her i Landet, og at der i disse Tidsforhold og hvad de rummede i politisk Henseende laa en Hindring for denne Sags Løsning. Jeg ser ikke bort derfra og glemmer det ikke. Men Forsøgene ere gjorte, og disse Forsøg have medført, at der er gjort et uhyre stort Arbejde, et Arbejde, der har optaget mange og dygtige Kræfter. Og dog vandtes Løsningen ikke gennem dette Arbejde.

Nu, ved Loven af 15. November 1903, blev det bestemt, at Genopførelsen skulde ske indenfor en bestemt finansiel Ramme, 6 Mill. Kr., og der blev ogsaa i en anden Henseende givet en Ramme for Opgaven, som i øvrigt var fri, nemlig den Ramme, at Bygningen skulde genopføres af det, der stod paa Slotsholmen, altsaa, at man saa at sige inden for Rammen af de Mure, der staa der henne som Ruiner, skulde søge at tilvejebringe Repræsentationslokaler